

Spitten!

Vrolijk avondvullend toneelspel

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SPITTEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Rollen:

Anja Spit, uitvaartondernemster, een vrouw van middelbare leeftijd, een gehaaide tante die puur zakelijk moet overkomen.

Sonja, haar dochter, zij volgt haar moeder trouw.

Gerbrand, haar zoon, belast met het graafwerk op de begraafplaats.

Coba Koningstein, een wat volkse vrouw, die van haar man af wil. Zij heeft een stopwoordje: "Ja, zodoende, ja".

Leni, haar dochter, een wat simpele ziel, zij krijgt een gepassioneerde verhouding met Gerbrand.

Decor:

Zowel het eerste als het tweede bedrijf kunnen in èèn en hetzelfde decor gespeeld worden. Opkomst en afgang door de coulissen. Geen bijzondere kostumering, al staat het de regie vrij om hier zelf invulling aan te geven.

Het schrappen van tekst is toegestaan.

Het aanvullen en/of bijschrijven van tekst is uitdrukkelijk verboden.

EERSTE BEDRIJF

Decor: *(Een rommelig kantoor van een uitvaartonderneming. Veel tinten grijs en/of zwart. Hier en daar een paar graflinten, en een verdorde grafkrans. Mogelijk een slordig openstaande lijkst, of alleen het deksel ervan. Een bureau en een bureaustoel,. Wel opvallend op het toneel: een open stelling met op de planken ervan een wirwar van vazen, potten en urnen, vooral veel in glas uitgevoerd., in feite niets anders dan weckpotten of lege glazen potten van groenten, soms met het etiket er nog op. Als het doek opengaat staat Anja Spit, directrice van de uitvaartonderneming Spit, ijverig de vazen en urnen op te poetsen)*

ANJA: *(onderwijl zachtjes neuriënd)* Pom pom pom... Ja, dat is mooi.... *(tot de zaal)* Is wel apart, vindt U niet? Dat noemen ze "design" ... Speciaal voor ons ontworpen, door die artiest met die hondennaam, hoe heet-ie nou toch ook weer, ik vergeet iedere keer die man z 'n naam... Pom pom pom... O ja! Jean de Bouvier! U weet wel, van dat wit... Maar ik zei 'm, wit is niet gebruikelijk in onze branche, da 's alleen bij de Koninklijke Familie en dat zijn onze klanten niet, ha ha ha... Ja, da 's mooi zo... Dus ging hij in het glas. Glazen urnen, want wij begraven niet alleen hoor, wij doen ook crematies... Verassen, begrijpt U wel... De mensen hebben keuze. Maar verleden week moesten we iemand cremeren en daarna de urn diep begraven.... Op verzoek van de nabestaanden, want die wilde geen enkel risico dat de overledene ooit nog terug zou komen.....*(Anja wordt onderbroken door de opkomst, van rechts, van haar zoon Gerbrand, in overal, op laarzen, en met schep in z 'n handen)*

GERBRAND: *(duidelijk geïrriteerd)* Nou is die graafmachine al wèèr kaduuk!

ANJA: *(verbaasd)* Hoe kan dat nou... Dat ding is verleden jaar nog helemaal nagekeken!

GERBRAND: *(nijdig)* Dat komt er nu van als je altijd van die goedkope rommel gebruikt... Die machine komt uit China! Ziet er schitterend uit, maar bezwijkt bij de eerste de beste boomwortel.... Verdorie! Kan ik weer spitten! *(zwaait driftig met zijn schep)*

ANJA: *(lachend)* Zo zijn we groot geworden, Gerbrandje van me! Spitten! Je grootvader deed niet anders, die heeft de hele begraafplaats zowat met de hand aangelegd! En je vader heeft het niet voor niets in z 'n rug gekregen, maar die spitte ook door, weer of geen weer, desnoods met een pikhouweel omdat de grond keihard bevroren was... Spitten, dat was z 'n lust en z 'n leven...

Zo is onze uitvaartonderneming groot geworden, en daar pluk jij nu de vruchten van.

GERBRAND: (*smalend*) Ja... Uitvaartondernemer, het vak van de toekomst zeker?

ANJA: (*ijverig*) Inderdaad.... We zitten nu in de vergrijzing, straks komt de massale versteviging.... Dat worden overuren, m 'n jongen... Net als destijds bij de Spaanse Griep, opa kon het niet aanwerken zoveel moesten er toen onder de grond...Het ging dag nacht door.

GERBRAND: (*huiverig*) Ik ben blij dat we dergelijke epidemieën tegenwoordig niet meer meemaken.... Da's toch verschrikkelijk, al die kinderen die wees worden, of ouders die hun kinderen verliezen...

ANJA: (*kortaf*) Onzin, dat is handel. In ons vak moet je niet kleinzerig zijn.... Als wij ze niet begraven gaan ze naar de concurrent, en dat is omzetverlies... Dat kunnen we niet hebben. 't Is toch al zo vervelend dat mensen zo oud worden vandaag de dag.... Zo nu en dan een lekkere epidemie, dan vliegen de winstcijfers weer omhoog!

GERBRAND: (*verbaasd*) We draaien toch goed?

ANJA: (*beslist*) Het kan altijd beter... Je dacht toch zeker niet dat ik dit tot m 'n dood wil blijven doen? Kijk eens, zoon van me, de regering mag dan wel willen dat we ons allemaal blijven inzetten tot onze 67e leeftijd, en dat zal wel 70 worden, maar daar doen wij niet aan mee.... Ik wil "binnen" zijn op mijn 50e ... Dan verkopen we de zaak en gaan fijn genieten op één of ander tropisch eiland.... Dus moeten we nu de grote hap binnen halen.

GERBRAND: (*verongelijkt*) Koop dan maar eerst eens een nieuwe graafmachine.

ANJA: (*geërgerd*) Wat denk je dat zoiets kost! Ik bel die ouwe monteur wel even, Kloosterman, die kijkt 'm wel even na voor een flesje drank en een kistje sigaren....

GERBRAND: (*somber*) Kloosterman heeft alleen verstand van naaimachines!

ANJA: (*tevreden*) Zo is dat, een prima monteur... Iemand die een ouwe naaimachine weet op te knappen, redt het ook wel met een graafmachientje.... En Kloosterman heeft de tijd.... Een ouwe weduwnaar, wij hebben z 'n vrouw er nog ondergestopt een paar jaar geleden.... Daar was -t -ie erg blij mee.

GERBRAND: (*verheugd*) Dat we de begrafenis zo netjes hadden verzorgd?

ANJA: (*nadenkend*) Nee, eigenlijk meer dat z 'n vrouw dood was,

want volgens zeggen was dat een onuitstaanbaar takkenwijn.

GERBRAND: (*geschrokken*) Moeder!

ANJA: (*vrolijk*) Je moest eens weten hoe er gehuicheld wordt bij sommige uitvaarten... Ha ha ha! Weduwnaars die met hun vriendin bij de geopende groeve staan... Kinderen die bij het graf slaande ruzie hebben om de erfenis... Aurnen die nooit worden opgehaald, omdat de nabestaanden allang blij zijn dat deze of gene de pijp uit is...

GERBRAND: (*nieuwsgierig wijzend op de stelling met urnen*) Wat is dat?

ANJA: (*wijst op de zaal*) Dat legde ik net uit aan de mensen hier... Dat zijn nieuwe urnen. Design. Ja, het kost een paar centen, maar dan heb je ook wat... Speciaal ontworpen door die vent met die hondennaam, hoe heet – ie toch alweer... Oja! Jean de Bouvier, ik kan die naam maar niet onthouden, Jean de Bouvier...

GERBRAND: (*rustig*) Bedoel je niet Jan des Bouvrie?

ANJA: (*haastig*) Ja, die ook... (*trots*) Vind je ze niet prachtig?

GERBRAND: (*verbaasd*) Maar dat zijn toch gewoon glazen weckpotten? (*Hij loopt naar de stelling toe en neemt enkele "urnen" in de handen*)

ANJA: (*geschrokken en haastig*) Pas nou op! Laat niet vallen! Nee, niks "weckpotten"... Daar is over nagedacht! Dan zie je de as van je gecremeerde geliefde overledene nog iedere dag... Dan is hij of zij toch nog altijd bij je.

GERBRAND: (*steeds verbouwereerder*) En hier zit nota bene het etiket nog op! Erwt en wortelen, eerste kwaliteit!

ANJA: (*lief*) Da 's mooi voor een groenteteler.

GERBRAND: (*pakt een andere pot*) En hierzo... Bietjes in het zuur!

ANJA: Dat geeft zo 'n persoonlijk cachet... Zo 'n urn, die een link vormt naar je vroegere persoonlijke en arbeidzame leven.

GERBRAND: (*spottend*) En waar gaat de as van een melkveehouder in, stoppen we die in een leeg melkzak?

ANJA: (*prijzend*) Goeie gedachte! Heel goed! Zie je wel, jongen, dat heb je nu nodig in ons vak... Inlevingsvermogen, empathie, en boekhoudkundig inzicht.

GERBRAND: (*verbaasd*) We vragen er geld voor?

ANJA: (*beslist*) Natuurlijk. Voor niets gaat de zon op. Zo 'n glazen urn, da 's het nieuwste van het nieuwste... Moet je eens zien! Compleet met rubber ring en metalen afsluiting... Daar moet voor betaald worden. En de mensen doen dat met liefde... De meesten willen het mooiste van het mooiste... Grafmonumenten van kunststeen, ze zijn niet aan te slepen.

GERBRAND: *(steeds verbaasder)* Dat is toch gewoon plastic!

ANJA: *(slim en eenvoudig)* Onderhoudsvrij.

GERBRAND: Dat is afzetterij!

ANJA: Dat is economie. Zakelijk blijven, jongen... Je niet laten meeslepen door je emoties... Laat dat gejack maar aan de nabestaanden over. Onze schoorsteen moet roken.

GERBRAND: Ik dacht toch niet dat we te klagen hadden?

ANJA: *(enthousiast)* O nee, jongen... We zitten vol deze week! *(wijzend op het publiek in de zaal)* En kijk eens hoeveel mensen er naar onze open avond zijn gekomen!

GERBRAND: *(vrolijk)* Allemaal potentiële klanten!

ANJA: *(fronsend)* Ja, kijk, niet meteen natuurlijk... Maar op termijn wel... *(grijnzend tot de zaal)* Ja, het is natuurlijk wel ietwat pijnlijk, maar onafwendbaar... Maar wees gerust, U kunt allemaal bij ons terecht. Wij hebben schitterende graven, op mooie rustige locaties... En een prachtige collectie urnen.

GERBRAND: *(schamper)* Jampotjes. Maar wel design.

ANJA: *(betogend tegen de zaal)* U kunt uw uitvaart een zeer persoonlijk cachet geven... Een kist naar wens, in Uw favoriete clubkleuren als U dat wenst... Uw as uitgestrooid op een speciale plek, waar U altijd zo graag kwam...

GERBRAND: *(nieuwsgierig)* Wat is er met de as van die laatst overleden ambtenaar gebeurd? Die heb ik nergens meer gezien!

ANJA: *(kort af)* Die houden we apart, dat gaat naar de plaatselijke apotheek, die gebruikt het als grondstof voor slaappoeders.

GERBRAND: *(zorgelijk)* Maar zo 'n glazen urn is wel kwetsbaar... Als – ie stuk valt verwaait opa in een mum van tijd.

ANJA: *(een blik met deksel uit de stellage pakkend)* Dan raad ik mensen een metalen urn aan.

GERBRAND: *(ontsteld)* Da 's een beschuitblik dat je daar in je handen hebt!

ANJA: *(korzelig)* Ja, jongen, wat wil je nou... Een glazen urn breekt te snel, een metalen urn mankeert ook weer het nodige aan, een klassieke urn is weer oubollig... Kijk, het is de klant die het uitmaakt. En die klant is verdrietig. Die vindt eigenlijk alles goed. Dat is de kracht van ons bedrijf, daar maken wij gebruik van. Want voor menigeen is een uitvaart pas geslaagd als de uitvaart vooral veel geld heeft gekost... Dan blijkt namelijk hoe zeer de overledene geliefd was.

GERBRAND: Of dat ze blij waren dat hij of zij er niet meer was.

ANJA: *(vlot)* Dat ook, natuurlijk... Weet je waar ook een interessante markt zit? Bermmonumentjes. Je ziet ze steeds vaker na een

dodelijk ongeval op de snelweg. Simpel te maken: een houten kruis met de naam van de overledene, een knuffeltje erbij en een houder voor een bos bloemen, kunstbloemen het liefst want dat vergt geen onderhoud... Wat zou je daar voor kunnen vragen?

GERBRAND: (*geschokt*) Mam, dat is lijkenpikkerij.

ANJA: (*kortaf*) Dat is handel. Want je weet...

GERBRAND: (*zuchtend*) Ja mam... de schoorsteen moet roken. (*Sonja Spit, dochter en mede – firmante, op van links*)

SONJA: (*tot haar broer*) Ik denk dat filter van oven nummer 1 vervangen moet worden, broertje.... Het roet als de ziekte buiten.

GERBRAND: (*verwijtend tot z 'n moeder*) Zie je nou wel, ma... We moeten onderhoud plegen.

ANJA: (*zich verwerend*) Ach welnee... Dat komt door de wind! Die staat verkeerd! Bij noord – westen wind hebben we dat wel meer.

SONJA: (*rustig tot Anja*) Moeder... Er staat amper wind... Maar Gerbrand heeft wel gelijk... We werken fulltime, dus er wordt veel van de ovens geveegd...

ANJA: (*nadenkend*) Misschien moeten we bij dikke overledenen een extra toeslag bedingen... Laatst nog, die dikke kastelein.... Die woog toch snel driehonderd pond... Tja, dat kan zo 'n oven niet aan, dat is duidelijk.

GERBRAND: (*schamper*) Ook Chinees fabrikaat, neem ik aan?

ANJA: (*haastig*) Nee, Duits! De Duitsers zijn daar het beste in, die hebben ervaring met crematoria!

SONJA: (*ietwat heftig*) Maar ik vind toch dat we te veel hooi op onze vork hebben genomen, moeder... Vooral nu vader en grootvader er niet meer zijn.... Een begraafplaats, een crematorium, en dan ook nog de begeleiding van het hele circus... En niet te vergeten de aula!

ANJA: (*gretig*) Ja, met koffie en cake!

GERBRAND: (*nuchter*) Of met hapjes en vooral drankjes....Laatst is hier een speler van het hockey–elftal begraven, hij was verongelukt....

ANJA: (*vlak*) Dat kun je zo wel noemen, ja...

GERBRAND: De hele hockeyvereniging was er om hem ten grave te dragen.... Ze kwamen later klagen dat het bier zo snel op was... Ik had nota bene voor een maand ingeslagen, 50 kratten... Het ging er in één keer doorheen.

ANJA: (*dromerig*) Ja, dat was een leuk feest...Eh... Ik bedoel, dat was een mooie stijlvolle herdenking.

GERBRAND: (*verbluft*) De voorzitter en de secretaris van de club gingen ladderzat naar huis!

ANJA: (*slim*) Ja, maar de penningmeester niet... Die was nuchter en rekende alles contant af... Zulke klanten moet je in ere houden, en er rijdt zich nogal eens zo 'n hockeyend kereltje van de wereld.... Kijk, en voor een mooie uitvaart weten ze dan waar ze zijn moeten... Bij Uitvaartonderneming Spit, voor een onvergetelijke ervaring.

SONJA: (*proestend*) Alsof je reclame maakt voor een reisbureau!

ANJA: (*gespeeld ernstig*) Wij bieden ook een reis aan... De laatste reis! Joh, ik heb een heel boek vol met van die plaatjes en een of andere wazige tekst eronder.... Een wegvarend bootje... Een vertrekkend vliegtuig, een vogel die de reis naar het zuiden aanvaardt... Liefst in grijstinten, op geschept papier, handgezet...

GERBRAND: (*verbaasd*) Jij maakt die dingen toch gewoon op de computer en de printer?

ANJA: (*snel*) Ja, natuurlijk... (*met een hoofdknik en een handgebaar naar de mensen in de zaal*) Maar dat weten ZIJ niet.... Die denken dat je alles meent, dat het je ook raakt... Dat hun verdriet ook ons verdriet is.... Maar dat is niet zo. Hun verdriet....

GERBRAND & SONJA: (*tegelijkertijd, en vrolijk lachend*) is onze handel!!!!

ANJA: (*komt tussen haar dochter en haar zoon in staan, slaat haar armen om hun schouders*) Lieve kinderen van mij.... Wij hebben een schitterend beroep. Wij Spitten zijn bevoorrecht. Onze aanvoer stopt nooit, ik krijg zelfs crematieverzoeken uit Duitsland. Komen ze met de lijkwagen helemaal vanuit het Ruhrgebied hier naartoe, de nabestaanden in een touringcar er achteraan, om hier los te gaan...

SONJA: (*verbaasd*) Vanuit het Ruhrgebied? Mag daar niet gecremeerd worden dan?

GERBRAND: (*ironisch*) Nee, ze zijn daar bang voor luchtverontreiniging... Iedere uitstoot van fijnstof willen ze daar tegengaan, stel je voor...

ANJA: (*tevreden*) Zo is dat... (*Wendt zich tot haar zoon Gerbrand*) En ga jij nou fijn voor je moeder die graven spitten, lieve jongen van me... Dan bel ik die ouwe Kloosterman straks even op en dan is dat graafmachientje morgen weer okay.... Al moet – ie de hele nacht doorsleutelen.... Breng ik 'm koffie en wat lekkers in de werkplaats... En als ik wil dat – ie nog harder werkt heb ik ook nog wel iets bijzonders voor 'm. (*Zij schudt verleidelijk met haar lichaam*) Dat noemen we “betaling in natura”, ha ha ha....Ga nu maar, Gerbrand, en laat alles maar verder aan je moeder over. Hoeveel graven moet je spitten?

GERBRAND: (*zuchtend*) Drie... Voor morgenochtend... Drie onder de ouwe eik, want ze willen zo graag in de schaduw liggen... Ik zal zien hoe ver ik kom, maar ik beloof niets. (*Gerbrand, met de schep over z'n schouder, rechts af*)

SONJA: (*lachend*) Doe je best, broer.... (*wendt zich tot haar moeder*) Mam, straks komt die mevrouw Koningstein, om de uitvaart van haar man te regelen, dat was je toch niet vergeten?

ANJA: Goed dat je het zegt! Ja, je hebt wel een beetje gelijk, we hebben het aardig druk. Maar om er nou een extra kracht bij te nemen... Ik houd het graag in de familie... (*tot haar dochter*) Lieve Sonja, luister eens naar je moeder. Als jij nu eens een aardige vriend zocht, met belangstelling voor het uitvaartwezen...

SONJA: (*bits*) Geen denken aan, moeder! De meeste kerels die ik ontmoet zijn het amper waard om onder de grond te stoppen... Wat een asbakken!

ANJA: (*grijnzend wijzend op de stellage met urnen*) Daarvan heb ik er genoeg!

SONJA: De meesten denken dat je na één avondje stappen en twee bacardi – cola's zó de koffer met ze induikt.... En zijn dan hoogst beledigd als je zegt: "Ho ho vriend, niet zo snel...." Of ze zijn allang en breed getrouwd, met kinderen, en dan heet het opeens dat ze "toe zijn aan een nieuwe uitdaging"... Vroeger zeiden ze "mijn vrouw begrijpt me niet"... De slijmerds.... Een gratis wip, dat is wat ze willen.

ANJA: (*verachtelijk snuivend, op neutrale toon*) Er is nog weinig veranderd de laatste vijftig jaar, zo te horen.

SONJA: (*venijnig*) Mam, jij was geëmancipeerd.... En dat heb je Gerbrand en mij ook bijgebracht. En pappa ook, toen hij nog leefde.... Die kon ook koken, de was doen, terwijl hij het verschrikkelijk druk had op de begraafplaats....

ANJA: (*vrolijk*) Ja, en ik heb nog staan spitten toen ik al in de zevende maand van jou in verwachting was... In de stromende regen, de grafkuil stond vol water... Maar dat was niet erg, er moest een ouwe stuurman van de grote vaart in, kreeg die man tenminste nog een fraai zeemansgraf.

SONJA: (*fel*) Juist mam... Jij en pappa hielpen elkaar waar jullie konden... Maar de tegenwoordige mannen? Ze willen bier, ze willen voetbal, ze willen uit – met – hun – vrienden – want – dat – zijn – ze – zo – gewend, liefst geen kinderen want dat geeft zoveel verplichtingen, ook niet trouwen waar is dat nou voor nodig, zo 'n boterbriefje, maar graag meteen gaan liggen als mijnheer eens onverhoopt zin heeft.... Mag ik bedanken? (*keert*)

terug tot de realiteit) O ja, dat filter is volgens mij niet goed mam, dat moet vervangen anders krijgen we weer dat hele klachtencircus dat we gehad hebben toen we vergunning voor ons crematorium aanvroegen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto